

havns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) bemærke, at det synes mig, at han ikke ramte rigtigt, naar han i Gaar omtalte det Ændringsforslag, der var forelagt fra Udvalgets Flertal, saaledes, at det gav Kommunalbestyrelserne Meddelagtighed i Politiets Ansættelse. Det forekommer mig, at det er en betydelig mere vidtgaaende Ret, man ved det Ændringsforslag giver Kommunalbestyrelserne.

Naar jeg ikke nu har kunnet tiltræde dette Forslag og straks udtalte mine Betæneligheder derved, er det — som jeg ogsaa ganske ærligt skal sige her — at jeg tror, det vil vise sig, at naar denne store Reform træder ud i Livet, vil der ikke hos Kommunalbestyrelserne straks til at begynde med være det fornødne Overblik, den fornødne Forstaaelse af, hvilken stor Forandring der vil ske ved denne Reforms Gennemførelse. Men dertil kommer, at jeg ikke kan indrømme, at vi blive mere betryggede mod at faa for meget Politik ved, at Myndigheden bliver lagt i Kommunalbestyrelsens Haand, end derved, at Afgørelsen bliver hos Justitsministeren. Sagen er jo nemlig den, at naar Justitsministeren har Afgørelsen, vil det sige, at Afgørelsen er hos Statens Repræsentant, — og Staten maa dog i første Linie have Ansvar for, at Retten bliver tilbørlig plejet i Landet. Og under sunde, forfatningsmæssige Tilstande, saaledes som vi ønske at betrygge dem, vil dette tillige sige, at Ansvar for gennem Justitsministeren er hos Rigsdagen, og under det System, som vi ønske grundfæstet, da ganske særlig hos Folketinget. Jeg kan da ikke se nogen som helst principiel Grund til at foretrække, at Myndigheden skulde være hos Kommunalbestyrelserne, hvor Overblikket ikke kan antages at være saa godt og velbegrunderet som hos den Myndighed, der har det mere direkte Ansvar over for Folkets egentligste og vigtigste Repræsentation. I Lovforslaget, saaledes som det er opstillet i Aar, er det bestemt, at man om 5 Aar skal gaa til en Revision af Lovven, og der vil da, naar denne Revision kommer til at foreligge, kunne være Tale om at afgøre, hvor megen Myndighed man skal tillægge Kommunerne, og jeg har jo i saa Henseende betonet, at jeg ikke har noget principielt imod at tillægge Kommunerne en vis Myndighed. Men foruden disse strengt saglige Grunde, som man kan kalde dem, har jeg ogsaa en anden Grund, som for mig er meget væsentlig, til at slutte mig til Justitsministeren i det Forslag, han har forelagt i Aar. Det er

den, at Ministeren gentagne Gange under Forhandlingerne i Udvalget har gjort gældende, at han var saa stærk en Modstander af den Ordning, Udvalgets Flertal var kommet ind paa, at han ikke kunde tænke sig, hvis Ændringsforslaget væsentligt eller maaske ordlydende blev gennemført, at tage Ansvar for at føre en saadan Reform ud i Livet. Dette har for mig — ved Siden af de saglige Grunde, som jeg skal sige i alt Fald for mig personlig vilde have været tilstrækkelige — ogsaa vejet meget betydeligt, idet det dog synes mig, at naar hele Udvalgets Arbejde har været præget af saa stærk en Lyst til at naa et Resultat og blive enige, og denne Lyst ikke mindst har vist sig hos Ministeren, vilde det ogsaa have været naturligt, om Udvalget havde vist Ministeren Tillid paa et saadant Punkt, naar han lagde saa stærk Vægt derpaa. Jeg tror nu, at naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) — hvis varme Interesse for denne Reform ikke mindst vi Udvalgsmedlemmer have faaet saa mange Vidnesbyrd om —, og naar det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen), der ligeledes nærer varm Interesse for Reformen, have udtalt her i Salen, at Udvalgets Arbejde har været saa stærkt præget af Fordragelighed og Iver efter at faa Reformen saaledes, at den var det bedst mulige i frisindet og demokratisk Retning, vil det ogsaa være meget heldigt, om Reformens Behandling her i Tinget naar til Ende — saaledes, at Ministeren kan føre den videre med den Myndighed, som Tingets fuldstændige Tillid i denne Sag giver ham, og da han har lagt saa megen Vægt paa dette Spørgsmaals Løsning i den af ham foreslaaede Retning, tror jeg, Folketinget ogsaa af den Grund bør stemme for det Forslag, Ministeren har stillet, og jeg skal derfor varmt anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Forslag.

Alfred Christensen: Jeg skal i Lighed med de fleste andre Talere fatte mig i den yderste Korthed for at fremme dette vigtige Arbejde saa meget som muligt. Ændringsforslag Nr. 1, som gaar ud paa, at de gejstlige Retter ophæves, er jo blevet modarbejdet saavel af den højtærede Justitsminister som af den højtærede Kultusminister. Til dette Ændringsforslag skal jeg kun bemærke, at jeg i Modsætning til den højtærede Justitsminister ikke har hørt eller fattet noget Argument, der for mig er tilstrækkeligt til at overbevise mig om,